

hos der tilstaaes dem et Tillæg af 100 Rd. for hver 3 Aars Tjeneste; dog kan Gagen ikke overstige 1000 Rd.

For Udførelsen af de Forretninger, der vilde blive overdragne til en af Adjuncterne som Inspecteur ved Skolen, tilstaaes en aarlig Godtgørelse af 300 Rd. Musiklæreren ved Skolen, der tillige er Organist ved Domkirken i Reykjavik, og hvem det herefter paalægges at meddele Eleverne ved den geistlige Dannelsesanstalt Underviisning i Mesning, lønnes med 300 Rd. For hver 3 Aars Tjeneste gives et Tillæg af 25 Rd., dog kan Lønnen ikke overstige 400 Rd. Gymnastiklæreren lønnes med 200 Rd., hvorhos der tilstaaes ham 25 Rd. for hver 3 Aars Tjeneste, dog at Lønnen ikke bliver højere end 300 Rd.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

I Aaret 1857 blev der af Indenrigsministeriet nedsat en Commission med det Hverv, at udarbejde nye Gagebestemmelser for samtlige af Kongerigets Finantser fast lønede Embeds- og Bestillingsmænd.

I Henhold til de af bemeldte Commission indgivne Forslag, bleve herefter i Aaret 1858 udarbejdede 2de Lovudkast angaaende Lønninger for nogle under Justitsministeriet og Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet forterende Embedsmænd og Bestillingsmænd m. m., hvori ogsaa bleve optagne Bestemmelser om Lønningen for de under bemeldte Ministerier hørende Embedsmænd i Island, hvis Løn udrædes af Statskassen. Efterat disse Lovforslag vare blevne det sidst forsamlede Folkething forelagte, har imidlertid det i Sagen nedsatte Udvalg i sin Betænkning yttret den Formening, at det vilde være rettest, at Alt, hvad der angaaer de islandske Embedsmænds Lønninger, blev samlet i en særlig Lov; og da Udvalget iøvrigt ansaae de foreslaaede Lønninger for temmelig høie, og det derhos frygtede for, ved nu at vedtage saadanne Lønninger, at præjudicere Spørgsmaalet om Gageringer af Embeds-

mænd eller Bestillingsmænd paa Island, som ikke lønnes af Statskassen, men directe af Landet selv, foreslog det, at de i Udkastene opførte Lønninger for disse Embedsmænd ikke vedtoges, førend Althinget havde haft Leilighed til at yttre sin Mening om samme.

Medens det nu vel maa erkjendes, at det vilde være hensigtsmæssigt, at der udgives en særlig Lov om samtlige fast gagerede islandske Embedsmænds Lønninger, maa det paa den anden Side bemærkes, at forsaavidt Udvalget tillige har andraget paa, at Udkastet til denne Lov foreløbig forelægges Althinget til Betænkning, da ligger Behandlingen af en saadan Lov, der angaaer en finantstiel Gjenstand, ifølge Althingsforordningen af 8de Marts 1843 § 1 udenfor Althingets Virkefæds. Imidlertid troede man i dette Tilfælde ikke at burde undslaae sig for at efterkomme Udvalgets Anmodning, og det saameget mindre, som selve Althinget formeentlig ikke kunde have Noget at erindre imod, at dets Mening om denne Gjenstand blev indhentet. Justitsministeriet har derfor efter Omforening med Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, forsaavidt angaaer de under samme hørende islandske Embedsmænd, udarbejdet foranstaaende Lovudkast, for at samme kan, efter Udvalgets Forslag, blive Althinget forelagt i dets nu forestaaende Samling.

Forinden man gaaer over til at omhandle de enkelte Paragrapher i nærværende Udkast, der i det Væsentlige er overeensstemmende med de i de Rigsdagen forelagte Udkast efter Commissionens Forslag optagne Bestemmelser, skal man, til nærmere Oplysning om de Grundsetninger, hvorefter Lovudkastet er udarbejdet, forudsikke nogle af den ovennævnte Commission i denne Henseende fremsatte almindelige Bemærkninger. Det er saaledes af Commissionen anført, at der vel kunde være Spørgsmaal, om den i de senere Aar tiltagende Dyrhed af Livet, som formeentes at være godtgjort for Kongerigets Vedkommende, ogsaa i Island maatte antages at have haft den samme Indflydelse paa Embedsmændenes Stilling. Uagtet Commissionen formeente, at dette i enkelte Retninger var mere end tvivlsomt, antog den